

25 év Debrecenben

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és annak debreceni csoportja ebben az évben ünnepi megalakulásának 25. évfordulóját. Ebből az alkalomból az Észak-Alföldi Régió ünnepi küldöttgyűlést tartott 2014. április 4-én, pénteken Debrecenben. Az eseményről a Magyar Kurír is beszámolt, az alábbiakban a katolikus hírportál tudósítását idézzük.

Bosák Nándor megyéspüspök szentmisét mutatott be a Szent Anna székesegyházban, a homíliát Kozma Imre atya a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke tartotta.

Ezt követően ünnepi megemlékezés kezdődött a Szent József Gimnázium dísztermében, ahol Bosák Nándor római katolikus-, Kocsis Fülöp görögkatolikus püspök és Derencsényi István református főjegyző az Egyház karitatív munkáját értékelték.

Kozma Imre atya homíliájában visszaemlékezett azokra a kezdeti időszakokra, amikor a debreceni máltai csoport megalakult. Kiemelte, hogy a 25 éves évforduló megünneplése nemcsak a visszaemlékezés ideje, hanem annak feladata, hogy összegyűjtsük a termést és mindent megtegyünk, hogy az örökséget gyarapítsuk, segítsük a rászorulókat formálva, alakítva a társadalom arculatát.

2013-ban Rómában a Máltai Lovagrend a 900. születésnapját ünnepelte. Kozma atya akkor, a Szent Péter bazilikában megtartott pápai kihallgatás után a 7000 lovag nevében köszönthette XVI. Benedek pápát. A Szentatya elismerően nyilatkozott a Magyar Máltai Szeretetszolgálatról, amely nemzetközi szinten is a legsokoldalúbb, legtalálékonyabb, visszaadta a szeretet méltóságát, rehabilitálta a szeretetet. Az alapító elnök hozzátette, sikerült néhány olyan fogalmat elfogadtatni a társadalommal - mint a jelenlét, befogadás, kísérés -, amelyek hatékonyan formálták, alakították a társadalmat.

Az ünnepi megemlékezésen elsőként Fodor András plébános a debreceni csoport vezetője emlékezett vissza a megalakulás kezdeti éveire, amikor nemcsak a szeretetszolgálat indult el Debrecenben és környékén, hanem az egyház élete is megújult. Abban az időben András atya a Szent Anna plébánián szolgált. 1989-ben a romániai forradalom elől menekült erdélyi embereket a Szent Anna plébánia pártfogásába vette, segítette őket az életük nehéz feladatainak a megoldásában. Ez az önzetlen segítségadás, „szeretetszolgálat” nyitotta meg az akkor már hosszú idő óta „zárt” kapukat a plébánián, amely attól kezdve nyitva is maradt a rászoruló emberek előtt.

Minden szónál fényesebben beszél a tett

Bosák Nándor megyéspüspök gondolataiban többek között kifejtette, amikor erre az évfordulóra tekintünk vissza, akkor láthatjuk, hogy tettekben megvalósuló ígéretek váltak valóra. A társadalomban a szociális feladatok ellátása az emberi jogokhoz tartozik. Minden társadalom felelős a tagjaiért. A szeretetszolgálat nemcsak szociális szolgálat. Ahogyan odaáll a másik ember mellé, az nemcsak a kötelesség, elvárás teljesítése, hanem - amint az elnevezése is jelez -, a szeretet, amely a közvetlen, személyes találkozásban testesül meg.

Kocsis Fülöp püspök személyes élményét is megosztotta a jelenlévőkkel, amikor még diákként részesült a máltai szeretetszolgálat támogatásában, később pedig ő maga is bekapcsolódott ebbe a szolgálatba.

A főpásztor a nagyhét eseményeire tekintve kiemelte a húsvét előtti hat nappal történt a betániai vacsorát, amikor Mária alabástrom edényből drága nárduszolajjal megkenete, hajával megtörölte és megcsókolta Jézus lábát. Ezen a pazarlason felháborodtak az apostolok, de Jézus az asszony pártjára állva elmondta: „Szegények mindig vannak veletek, de én nem leszek mindig veletek.” (Jn 12, 8).

Fülöp püspök kifejtette, amikor az Isten felé fordulunk, nem lehetünk kicsinyesek, garasoskodóak. Mindig a pazarlás, a teljes odaadás, a számítgatás nélküli felajánlás illeti az Istent a mi részünkről.

A „szegények mindig lesznek...” nem szomorú kijelentés, hogy a szociális problémák sohasem fognak megoldódni, hanem inkább biztatás, jó hír, hogy soha nem maradunk szegények nélkül. „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa...” (Mt 5, 3) A szegény emberekben föl lehet ismerni az Isten országának a közelségét. A szegénység, a kiszolgáltatottság hordozza az isteni boldogságra, adományozásra való nyitottságot. Akkor tudok igazán segíteni a szegénynek, amikor osztozom vele. A szeretetszolgálat azonosul a szegénnyel, fölismeri benne a mindenkinél gazdagabb Krisztust, aki értünk szegénnyé lett.

A szeretet adomány és egyben feladat

Derencsényi István, a Tiszántúli Református Egyházkerület főjegyzője beszédében elmondta, a református szeretetszolgálat sokban hasonlít a Máltai szeretetszolgálathoz. Jó visszaemlékezni a debreceni máltai csoport megalakulására, hiszen az az időszak az Egyház, Debrecen számára is új helyzetet óriási kihívást jelentet. Isten akkor egy politikai, ideológiai földcsuszamlásos pillanatot használt fel arra, hogy egyházainkból kikényszerítse a szeretet szolgálat addig nem tapasztalt, gyakorolt, intézményesített formában történő megjelenését. Tanúi lehettünk annak, hogy a az eltelt idő alatt a mustármag miként szökkent szárba és terebélyesedett fává, menedéket, gondoskodást, segítséget nyújtva a rászorulóknak.

A főjegyző végül hozzátette: „Nem tudnánk szeretni ha Isten előbb már nem szeretett volna bennünket. Éppen ezért, ha azt akarjuk, hogy az emberek jobbak legyenek, nem elég, ha szeretjük és segítjük őket, hozzá kell segíteni őket ahhoz is, hogy kapcsolatba kerüljenek Isten szeretetének kimeríthetetlen forrásával, amely a szociális szolgálaton túl a szeretetszolgálatot jelenti.

Ezt követően a Szabadhegy Kristóf, a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének ispotályosa a rend nevében elismerésekkel köszönte meg a szeretetszolgálat munkatársainak önfeláldozó munkáját.

Az ünneplés, zárt körben, a régió küldöttgyűlésével fejeződött be.
Közreműködött a Svetits intézet gyermekkara.

[Magyar Kurír](#)